

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 705/2017
12.07.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљене Милке Сретеновић, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене – адвоката Ивана Бајазита, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду ЗК бр.591/14 од 28.12.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.244/17 од 03.04.2017. године, у седници већа одржаној дана 12. јула 2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Милке Сретеновић – адвоката Ивана Бајазита, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду ЗК бр.591/14 од 28.12.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.244/17 од 03.04.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ЗК бр.591/14 од 28.12.2016. године, окривљена Милка Сретеновић оглашена је кривом због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које дело је осуђена на казну затвора у трајању од три године. У ову казну, на основу члана 63. став 1. КЗ, окривљеној је урачунато време проведено на задржавању по решењу ВЈТ у Београду Кти бр.571/13 од 22.10.2013. године, које јој се рачуна од 22.10.2013. до 24.10.2013. године, када је задржавање укинато.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ и члана 246. став 7. ЗКП, према окривљеној је изречена мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у ставу II изреке првостепене пресуде.

На основу члана 264. став 1. у вези са чланом 261. став 1. – 3. ЗКП, окривљена Милка Сретеновић обавезана је да плати трошкове кривичног поступка у износу од 133.596,92 динара као и износ од 10.000,00 динара на име

паушала, све у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.244/17 од 03.04.2017. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљене Милке Сретеновић – адвоката Ивана Бајазита, а пресуда Вишег суда у Београду ЗК бр.591/14 од 28.12.2016. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене Милке Сретеновић – адвокат Иван Бајазит, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП и члана 447. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 бр.244/17 од 03.04.2017. године и предмет врати Апелационом суду у Београду на поновни поступак и одлучивање, пред потпуно измењеним већем, уз истовремени захтев да бранилац буде обавештен о седници већа.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљене, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП-а може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП-а, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Имајући у виду да бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, те битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП и повреду одредаба члана 447. став 2. ЗКП, које повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају разлоге због којих је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом

браниоцу због повреде закона, при чему не истиче ни једну повреду закона која је таксативно набројана у члану 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљене одбацио као недозвољен, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић